

UOHSX007ZQES

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0825/2015/VZ-02796/2016/513/IHI

Brno: 22. ledna 2016

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení sp. zn. S0825/2015/VZ zahájeném dne 25. 11. 2015 z moci úřední, jehož účastníkem je

- zadavatel – LOM PRAHA s.p., IČO 00000515, se sídlem Tiskařská 270/8, Malešice, 108 00 Praha 10,

ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) citovaného zákona o veřejných zakázkách zadavatelem při zadávání veřejné zakázky „Koupě osobních automobilů střední třídy“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 12. 4. 2013 odesláním výzvy k podání nabídky a prokázání kvalifikace ze dne 10. 4. 2013,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – LOM PRAHA s.p., IČO 00000515, se sídlem Tiskařská 270/8, Malešice, 108 00 Praha 10 – se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při zadávání veřejné zakázky „Koupě osobních automobilů střední třídy“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 12. 4. 2013 odesláním výzvy k podání nabídky a prokázání kvalifikace ze dne 10. 4. 2013, tím, že nedodržel postup stanovený v § 45 odst. 3 citovaného zákona a zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona, neboť stanovil technické podmínky tak, že určitým dodavatelům osobních automobilů značky Volkswagen zaručovaly konkurenční výhodu a vytvářely

neodůvodněné překážky hospodářské soutěže, když v zadávací dokumentaci na výše uvedenou veřejnou zakázku ze dne 10. 4. 2013 požadoval u předmětu plnění:

- podle čl. 2.1. zadávací dokumentace dodání osobních automobilů střední třídy typu sedan, coupe a kombi stejné výrobní značky, a současně
- podle čl. 2.2 zadávací dokumentace pro vozy typu sedan – výkon motoru: min. 130 kW, typ převodovky: automatická – šestistupňová, minimální objem zavazadlového prostoru 565 l, vyhřívané přední sklo, dotykový displej,
- podle čl. 2.4 zadávací dokumentace pro vozy typu kombi – výkon motoru: min. 130 kW, typ převodovky: automatická – šestistupňová, minimální objem zavazadlového prostoru 588 l, vyhřívané přední sklo, dotykový displej,

přičemž tím mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavřel dne 21. 5. 2013 smlouvu s vybraným uchazečem AUTODRUŽSTVO PO DBABSKÁ, IČO 48030325, se sídlem Praha 6, Pod Paťankou 217/1, PSČ 160 41.

II.

Za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se zadavateli – LOM PRAHA s.p., IČO 00000515, se sídlem Tiskařská 270/8, Malešice, 108 00 Praha 10 – ukládá podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů,

pokuta ve výši 170 000 Kč (sto sedmdesát tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení

1. Zadavatel – LOM PRAHA s.p., IČO 00000515, se sídlem Tiskařská 270/8, Malešice, 108 00 Praha 10 (dále jen „zadavatel“ nebo „LOM“) – zahájil zadávací řízení na veřejnou zakázku „Koupě osobních automobilů střední třídy“, zadávanou ve zjednodušeném podlimitním řízení, dne 12. 4. 2013 odesláním výzvy ze dne 10. 4. 2013 k podání nabídky a prokázání kvalifikace (dále jen „veřejná zakázka“) devíti dodavatelům. Výzva (jakož i další dokumenty k zadávacímu řízení) byla rovněž uveřejněna na profilu zadavatele na adrese <https://www.vhodne-uverejneni.cz>.
2. V zadávací dokumentaci zadavatel uvedl, že jde o veřejnou zakázku na dodávky, jež je zadávána ve zjednodušeném podlimitním řízení. Její předpokládanou hodnotu stanovil na 5 000 000 Kč bez DPH. Předmětem veřejné zakázky je koupě 7 ks osobních automobilů střední třídy, jejichž specifikace byla uvedena v čl. 2 zadávací dokumentace.
3. V čl. 2. zadávací dokumentace „Podrobný popis předmětu plnění veřejné zakázky“ zadavatel požadoval, aby všechny automobily byly stejné výrobní značky, nové, vyrobené v roce 2013. Z celkového počtu 7 automobilů střední třídy měly být 2 ks typu sedan, 2 ks typu coupe a 3 ks typu kombi.

4. Specifikace požadovaná zadavatelem na 2 ks automobilů střední třídy typu sedan byla podle bodu 2.2. zadávací dokumentace mj. následující:
  - výkon motoru: min. 130 kW, typ převodovky: automatická – šestistupňová, typ pohonu: 4x4, vnější rozměry: délka (maximálně) 4.770 mm, výška (maximálně) 1.470 mm, rozvor (minimálně) 2.700 mm, minimální objem zavazadlového prostoru 565 l atd.
5. Specifikace požadovaná zadavatelem na 2 ks automobilů střední třídy typu coupe byla podle bodu 2.3. zadávací dokumentace mj. následující:
  - výkon motoru: min. 130 kW, typ převodovky: automatická – šestistupňová, typ pohonu: 4x4, vnější rozměry: délka (maximálně) 4.800 mm, výška (maximálně) 1.420 mm, rozvor (minimálně) 2.700 mm, minimální objem zavazadlového prostoru 532 l atd.
6. Specifikace požadovaná zadavatelem na 3 ks automobilů střední třídy typu kombi byla podle bodu 2.4. zadávací dokumentace mj. následující:
  - výkon motoru: min. 130 kW, typ převodovky: automatická – šestistupňová, typ pohonu: 4x4, vnější rozměry: délka (maximálně) 4.800 mm, výška (maximálně) 1.520 mm, rozvor (minimálně) 2.700 mm, minimální objem zavazadlového prostoru 588 l atd.
7. U všech poptávaných typů vozidel zadavatel dále stanovil požadavky na jejich vnitřní výbavu, bezpečnostní výbavu a ostatní funkční výbavu.
8. Zadavatel po provedeném výběru uzavřel dne 21. 5. 2013 s vybraným uchazečem – AUTODRUŽSTVO PODBABSKÁ, IČO 48030325, se sídlem Pod Paňankou 217/1, 160 41 Praha 6 (dále jen „vybraný uchazeč“) – kupní smlouvu na dodávku 7 kusů osobních automobilů zn. Volkswagen. Kupní cena podle smlouvy činí 4 751 000 Kč bez DPH a 5 748 710 Kč včetně DPH.

II. Postup Úřadu před zahájením správního řízení

9. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“),¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 25. 2. 2015 podnět² k přezkoumání postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky. Za účelem prověření informací uvedených v podnětu si Úřad od zadavatele vyžádal dokumentaci o veřejné zakázce a vyjádření k informacím uvedeným v podnětu.
10. Protože po předběžném vyhodnocení výše uvedených informací Úřad získal pochybnost o souladu postupu zadavatele se zákonem, zahájil správní řízení z moci úřední.

III. Průběh správního řízení

11. Zahájení správního řízení oznámil Úřad dopisem č.j. ÚOHS-S0825/2015/VZ-40792/2015/513/IHI ze dne 24. 11. 2015, který byl zadavateli jako jedinému účastníkovi správního řízení podle § 116 zákona doručen 25. 11. 2015. Tímto dnem bylo podle § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení. Předmětem správního řízení je posouzení otázky, zda

¹ Pokud dále Úřad uvádí odkaz na zákon, jedná se o znění zákona účinné ke dni zahájení zadávacího řízení.

² Jde o podnět sp. zn. P185/2015/VZ.

zadavatel při zadávání veřejné zakázky dodržel postup stanovený v § 45 odst. 3 zákona a zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona a zda se tak nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.

12. Úřad usnesením č.j. ÚOHS-S0825/2015/VZ-41222/2015/513/IHI ze dne 27. 11. 2015 určil zadavateli lhůtu k navrhování důkazů, návrhů a k vyjádření svého stanoviska v řízení. Zároveň tímto usnesením určil zadavateli lhůtu pro předložení podkladů nutných pro ověření, zda LOM je jako jiná právnická osoba zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
13. Úřad obdržel dne 7. 12. 2015 od zadavatele vyjádření ke správnímu řízení a ke splnění podmínek dle § 2 odst. 2 písm. d) zákona (podrobněji viz dále), statut zadavatele z 29. ledna 2008 a zakládací listinu z 15. listopadu 2012.
14. K posouzení postavení LOM podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona Úřad dopisem ze dne 14. 12. 2015 požádal o vyjádření Ministerstvo obrany, IČO 60162694, se sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha – Hradčany (dále jen „Ministerstvo obrany“), jako zakladatele LOM. Na základě této žádosti Úřad dne 28. 12. 2015 obdržel od Ministerstva obrany vyjádření.
15. Usnesením č. j. ÚOHS-S0825/2015/VZ-00207/2016/513/IHI ze dne 5. 1. 2016 byla zadavateli určena lhůta, v níž měl podle § 36 odst. 3 správního řádu možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. V uvedené lhůtě ani později Úřad vyjádření k podkladům rozhodnutí od zadavatele neobdržel.

IV. Vyjádření zadavatele ze dne 7. prosince 2015

16. Ve svém stanovisku zadavatel plně odkázal na svá dřívější vyjádření v této věci, doručená Úřadu dopisy ze dne 5. 2. 2015 a 14. 9. 2015.
17. Ve svém vyjádření k podnětu ze dne 5. 2. 2015 zadavatel uvedl, že je povinen a současně i oprávněn v zadávacích podmínkách přesně specifikovat požadované parametry předmětu plnění, a to zejména z hlediska nároků zadavatele na výkon poptávaného plnění a parametry tohoto výkonu, charakter výrobku, funkci poptávaného plnění atp. Zadavatel tedy parametry poptávaných automobilů vymezil tak, aby odpovídaly jeho potřebám včetně účelu použití s tím, že kladl důraz na užité vlastnosti, kvalitu a bezpečnost poptávaných automobilů. LOM zdůrazňuje, že nestanovil přesný výkon motoru či rozměr automobilu uvedením konkrétních hodnot, ale naopak stanovil pouze hraniční hodnoty (minimální či maximální hodnoty), čímž umožnil uchazečům nabídnout i jiné hodnoty, než byly hodnoty hraniční. Zadavatel má za to, že nepoužil formulace technických podmínek, které by byly příznačné pouze pro určitého dodavatele. O tom svědčí i skutečnost, že nabídku podalo celkem pět uchazečů. Zadavatel tak trvá na tom, že požadavky a technické podmínky na předmět plnění vymezil zcela v souladu se zákonem. Zadavatel na podporu svých tvrzení odkazuje na rozhodovací praxi Úřadu (viz dále). LOM rovněž upozorňuje, že ohledně tohoto zadávacího řízení proběhla v říjnu 2014 veřejnoprávní kontrola ze strany Ministerstva obrany ČR, přičemž kontrolní orgán neshledal žádné pochybení z hlediska zákona.
18. Dopisem ze dne 14. 9. 2015 zaslal zadavatel na žádost Úřadu doplňující informace k zadávacímu řízení (pro účely šetření podnětu). K žádosti Úřadu o zaslání průzkumu trhu ohledně skutečností, jaké typy automobilů splňují zadavatelem požadované parametry pro tři skupiny automobilů tak, aby zároveň šlo o jednu tovární značku, LOM uvedl, že průzkum trhu byl proveden formou průzkumu webových stránek několika dodavatelů. Zadavatelem

požadované parametry splňuje více automobilů, přičemž zákon nestanoví zadavateli povinnost zkoumat či evidovat, kteří dodavatelé, značky či konkrétní typy výrobků zadavatelem stanovené požadavky splňují. K dotazu Úřadu, k jakému účelu použití byla poptávaná vozidla určena, zadavatel poukázal na to, že posouzení potřeb zadavatele náleží pouze zadavateli. LOM pro úplnost dále uvedl, že automobily byly poptávány jako služební pro potřebu vyššího managementu zadavatele a byly poptávány s ohledem na provozní potřeby zadavatele včetně zohlednění potřeb zaměstnanců, pro jejichž užití byly automobily určeny. Zadavatel dále přihlédl k náplni činnosti dotčených zaměstnanců, charakteru a délce vykonávaných cest včetně transportovaného nákladu, jízdním vlastnostem, ekonomickému a ekologickému provozu, výkonovým parametrům, spolehlivosti, dostupnosti servisních služeb, zajištění stupně reprezentativního vzhledu, komfortu obsluhy, bezpečnosti.

19. Ke stanovení min./max. rozměrů zadavatel poukázal na skutečnost, že stanovení hraničních hodnot požadovaných parametrů je zcela v souladu s rozhodovací praxí Úřadu. Zadavatel je stanovil s ohledem na své provozní potřeby k zajištění požadovaných jízdních vlastností a optimálních provozních nákladů (velikost parkovacích prostor, množství a velikost nákladu, požadavky na spotřebu apod).
20. LOM dopis ze dne 14. 9. 2015 uzavírá konstatováním, že nastavení veškerých parametrů poptávaných automobilů vycházelo z jeho skutečných potřeb, přičemž zadavatel není odpovědný za to, že mu někteří dodavatelé nejsou schopni dodat plnění, které by naplnilo potřeby zadavatele. Má tudíž za to, že nastavení požadavků a technických podmínek vymezujících předmět plnění bylo provedeno zcela v souladu se zákonem.
21. Pokud jde o doložení skutečností, že zadavatel je jako jiná právnická osoba veřejným zadavatelem, LOM ve svém vyjádření ze dne 7. 12. 2015 uvedl, že je státním podnikem, přičemž premisa podle § 2 odst. 2 písm. d) bod 1. zákona je naplněna pouze částečně, neboť jeho činnost má průmyslovou a obchodní povahu (viz rovněž dále, kapitola K postavení zadavatele). Premisa podle § 2 odst. 2 písm. d) bod 2. zákona je dle názoru zadavatele naplněna zcela.
22. LOM své stanovisko k předmětu správního řízení uzavírá, že nastavení veškerých parametrů poptávaných automobilů vychází z jeho skutečných potřeb. Ze zákona nevyplývá povinnost zadavatele nastavit technické podmínky takovým způsobem, aby mu plnění byli sice schopni nabídnout v ideálním případě všichni dodavatelé, ovšem bez současného ohledu na potřeby zadavatele. LOM tak trvá na tom, že nastavení požadavků a technických podmínek vymezujících předmět plnění bylo provedeno zcela v souladu se zákonem, tudíž zadavatel neporušil § 45 odst. 3 a § 6 odst. 1 zákona a nedopustil se tak správního deliktu.

V. Závěry Úřadu

23. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů obsažených ve spise dospěl k závěru, že zadavatel se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 45 odst. 3 zákona a zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona, když stanovil na předmět plnění v souhrnu takové požadavky/podmínky, které zaručovaly dodavatelům jedné značky vozidel konkurenční výhodu a vytvářely neodůvodněné překážky hospodářské soutěže,

příčemž tím mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavřel dne 21. 5. 2013 smlouvu s vybraným uchazečem.

K postavení zadavatele

24. Úřad nejprve ověřil postavení zadavatele, zda je, resp. byl v době zadávání veřejné zakázky, tzv. jiným zadavatelem (veřejnoprávním subjektem) podle § 2 zákona odst. 2 písm. d) zákona. Podle tohoto ustanovení veřejným zadavatelem je jiná právnická osoba, pokud
  1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
  2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
25. Právní úprava postavení zadavatele ve smyslu naplnění podmínek § 2 odst. 2 písm. d) zákona vychází ze směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/18/ES ze dne 31. 3. 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby. Vzhledem k tomu, že zákon dále definici veřejného zadavatele nerozvádí, je citované ustanovení nutno interpretovat ve světle příslušné soudní judikatury a rovněž judikatury Soudního dvora Evropské unie.
26. LOM má právní formu státního podniku, který byl založen podle zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSP“). Podle § 2 ZSP je státní podnik právnickou osobou provozující podnikatelskou činnost s majetkem státu vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. Podnik nemá vlastní majetek. Podle § 3 odst. 1 ZSP je zakladatelem podniku stát; jeho jménem vykonává funkci zakladatele ministerstvo, do jehož působnosti spadá předmět podnikání podniku. Odstavec 2 téhož ustanovení pak stanoví, že podniky založené podle tohoto zákona jsou zakládány k uspokojování významných celospolečenských, strategických nebo veřejně prospěšných zájmů. Podle § 13 odst. 2 ZSP dozorčí rada státního podniku musí mít minimálně 3 členy. Jednu třetinu členů dozorčí rady tvoří zaměstnanci podniku, které volí a odvolávají zaměstnanci podniku na základě výsledků voleb. Dvě třetiny členů dozorčí rady do funkce jmenuje a odvolává zakladatel.
27. LOM byl založen zakládací listinou (úplné znění platné v době zadávání veřejné zakázky je z 15. 11. 2012), funkci zakladatele vykonává Ministerstvo obrany. Zakládací listina vymezuje mj. hlavní předmět podnikání, ostatní podnikatelskou činnost, výši kmenového jmění, obsahuje určení a ocenění majetku státu, s nímž má LOM právo hospodařit, stanoví ředitele a členy dozorčí rady atd. Hlavní předmět podnikání podle zakládací listiny spočívá v provádění oprav speciální techniky a zajišťování vývojových, výzkumných, výrobních, opravářských a modernizačních úkolů i nově vznikajících potřeb Armády ČR s přednostní dodávkou pro obranu a bezpečnost státu. K hlavnímu předmětu podnikání dále patří opravy a modernizace letecké techniky, zkušební, verifikační a certifikační činnosti při vývoji, výrobě, nákupu a provozu techniky letectva a protivzdušné obrany a mnoho dalších odborných činnosti pro potřeby ministerstva obrany, Armády ČR a protivzdušné obrany.
28. Dalším základním dokumentem je statut LOM ze dne 29. 1. 2008 vydaný ministerstvem obrany. Ve statutu je upraveno základní poslání a obor činnosti podniku, předmět podnikání, vnitřní organizace podniku, dozorčí rada atd. Podle čl. 2 statutu je základním posláním

podniku uspokojení významných celospolečenských, strategických nebo veřejně prospěšných zájmů, reprezentovaných zejména zájmy a potřebami zakladatelského sektoru.

29. LOM sám ke svému postavení veřejného zadavatele podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona uvedl, že premisa podle bodu 1. tohoto ustanovení je naplněna pouze částečně, neboť činnost LOM má průmyslovou a obchodní povahu, neboť hlavní náplní činnosti jsou opravy letecké techniky a provádění leteckého výcviku, a to jak pro potřeby Armády České republiky, tak pro jiné zákazníky, včetně zahraničních. Podle zadavatele jde v převážné míře o činnosti průmyslové povahy; rovněž podle statutu působí LOM na komerčním trhu a účastní se hospodářské soutěže mezi ostatními dodavateli a vykonává tak obchodní činnost. Premisa podle bodu 2. výše uvedeného ustanovení je dle zadavatele naplněna zcela, neboť je právnickou osobou provozující podnikatelskou činnost s majetkem státu, má právo hospodařit s majetkem státu a nemá vlastní majetek. Kromě toho je státem (ministrem obrany) jmenován ředitel státního podniku a dvě třetiny členů dozorčí rady státního podniku (celkem 6 členů z 9). Ke způsobu svého financování LOM sdělil, že je financován z vlastních zdrojů ze své podnikatelské činnosti, přičemž většina tržeb je získávána z výkonu podnikatelské činnosti pro potřeby státu (Armádu ČR).
30. Zakladatel (ministerstvo obrany) k žádosti Úřadu o poskytnutí informací týkajících se povahy činnosti zadavatele sdělil dopisem ze dne 28. 12. 2015, že LOM má v rámci českého obranného průmyslu unikátní postavení. Je zaměřen na opravy a modernizace ruské letecké techniky, především vrtulníků typové řady Mi, a bude se podílet na renovaci vrtulníkové letky Armády ČR. Ministerstvo obrany dále uvedlo, že ve vztahu k obchodní a průmyslové povaze činnosti LOM je třeba zhodnotit tři následující hlediska: a) zda podnik působí v tržní soutěži za standardních podmínek, b) zda vykonává svou činnost především za účelem dosažení zisku a c) zda podnik nese případné ztráty spojené se svou činností. Pokud jde o podmínku ad a), zakladatel dospívá k závěru, že toto hledisko nemůže být považováno za splněné a že činnosti LOM nemají čistě obchodní nebo průmyslovou povahu. Jako každý státní podnik byl LOM založen za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu. Zakladatel pak činí závěr, že LOM nepůsobí výhradně jako standardní podnikatelský subjekt, který funguje na trhu za běžných podmínek hospodářské soutěže, ale je provázaný se státem a ve své hlavní činnosti zajišťuje výkon svěřené činnosti státem – opravy vrtulníků, výcvik pilotů. Ministerstvo obrany uzavírá, že k termínu zadání veřejné zakázky státní podnik vyvíjel svou činnost k uspokojování potřeb státu, které nemají průmyslovou či obchodní povahu.
31. Úřad při posouzení postavení zadavatele vycházel i z relevantní evropské i domácí soudní judikatury v této věci. Podle závěrů rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 22. 5. 2003 ve věci C-18/01 má první část definice veřejného zadavatele dvě složky. Nejdříve je třeba posoudit, zda činnost subjektu směřuje k uspokojování potřeb veřejného zájmu, a následně, zda taková činnost nemá obchodní nebo průmyslovou povahu. Podle rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-44/96 ze dne 15. 1. 1998 není nezbytné, aby všechny činnosti subjektu sloužily k uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu. Pro naplnění této části definice postačuje, pokud tato činnost tvoří i jen relativně malou část činnosti daného subjektu. Pokud tedy zadavatel vykonává částečně činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu a současně i jinou běžnou obchodní činnost (další aktivitu, jejímž cílem je tvorba zisku), je považován za veřejného zadavatele v plném rozsahu své činnosti. Podle další konstantní judikatury

Soudního dvora EU za potřeby veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu lze považovat takové potřeby, které jsou uspokojovány jinak než dostupností zboží a služeb na trhu, anebo takové, které se z důvodů spojených s veřejným zájmem rozhodl stát uspokojovat sám nebo si nad jejich uspokojováním udržet potřebnou kontrolu (viz např. rozsudek sp. zn. C-360/96 ze dne 10. 11. 1998 nebo rozsudek ve spojené věci C-233/99 a C-260/99).

32. Z české judikatury Úřad odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) sp. zn. 1 Afs 98/2010-399, v němž byl podán výklad k pojmům „uspokojování potřeb veřejného zájmu“ a „potřeby nemající obchodní nebo průmyslovou povahu“. Rozsudek se týkal zadavatele Lesy České republiky, s. p. Soud konstatoval, že bližší definici „veřejného zájmu“ v zadávacích směrnicích nenalezneme; je proto potřeba vyjít z analýzy tohoto pojmu, jak byl proveden Soudním dvorem. Pokud jde o Lesy České republiky, s.p., NSS dospívá k závěru, že hospodaří se státním majetkem a spravují ho, což už samo o sobě by mělo být považováno za předmět veřejného zájmu. Pokud jde o potřeby nemající obchodní nebo průmyslovou povahu, NSS uvádí, že indikátorem k tomuto posouzení mohou být skutečnosti související s financováním subjektu, tj. zda byl daný subjekt založen primárně za účelem vytváření zisku, zda sám nese náklady související se svou činností, zda je jeho činnost financována z veřejných zdrojů. Důležitým vodítkem také je, zda subjekt vykonává svoji činnost v podmínkách hospodářské soutěže, neboť existence takové soutěže může indikovat, že obecná potřeba má průmyslový nebo obchodní charakter. Právě to, že subjekt není nucen v určité oblasti čelit konkurenci, může indikovat, že je veřejným zadavatelem.
33. Úřad tedy v daném případě při posouzení věci vychází ze zakládací listiny a statutu LOM a z ustanovení ZSP, dle něhož byl LOM založen. Dle ZSP jsou podniky založené podle tohoto zákona zakládány mj. k uspokojování veřejně prospěšných zájmů; tatáž formulace je použita i ve statutu LOM. Úřad tak nemá pochybnosti, že LOM byl založen za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, a to především v oblasti zajišťování provozuschopnosti letecké techniky pro potřeby ministerstva obrany a Armády ČR, tj. na základě jejich objednávky. Jde o činnosti podniku založeného státem za tímto účelem a vykonávané pro zakladatele, ve velké míře v oblasti vzdušné obranyschopnosti a bezpečnosti; takové činnosti jsou vykonávány ve veřejném, obecně prospěšném a celospolečenském zájmu (nikoli v zájmu soukromém). Pokud jsou zadavatelem zajišťovány potřeby ve veřejném zájmu, jako je podíl na zajištění vzdušné obranyschopnosti republiky, je pravděpodobné, že takové činnosti nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, neboť je LOM neposkytuje v podmínkách hospodářské soutěže, tj. v konkurenčním prostředí. LOM má i s ohledem na vyjádření jeho zakladatele ze dne 28. 12. 2015 do značné míry výlučné postavení a žádný jiný subjekt by potřeby státu v této sféře nemohl komplexně uspokojit; proto byl LOM státem založen. Ze zakládací listiny ani statutu LOM nevyplývá, že by byl primárně založen za účelem dosahování zisku, což je rovněž důležitou okolností pro konstatování, že naplňované potřeby veřejného zájmu (pro stát) nemají průmyslovou nebo obchodní povahu. I když LOM současně některé aktivity vykonává i pro jiné zákazníky na komerčním základě, činnost pro potřeby státu je zjevně hlavním posláním podniku. Úřad tak shledává, že aktivity zadavatele poskytované pro uspokojování potřeb ve veřejném zájmu (pro stát) nemají průmyslovou nebo obchodní povahu; další část podnikatelské činnosti zadavatele vykonávaná na základě poptávky na trhu pro ostatní zákazníky průmyslovou či obchodní povahu má.

34. Postačující podmínkou pro naplnění předpokladu dle § 2 odst. 2 písm. d) bod 1. zákona je, že aktivity vykonávané ve veřejném zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, tvoří i jen část (lze i minoritní) z celkové činnosti zadavatele.³ Úřad tedy nemusí zkoumat a prokazovat, jakou konkrétní část aktivit zadavatele tvoří uvedené činnosti, postačuje, že je zadavatel poskytuje v jakékoli míře.
35. Pokud jde o podmínky dle bodu 2. ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona, zde postačuje splnění kterékoli ze zde vymezených alternativních podmínek. Jak vyplývá ze ZSP, základací listiny i z vyjádření LOM, stát (ministr obrany) jmenuje statutární orgán (jímž je ředitel podniku) a jmenuje 6 z 9 členů dozorčí rady zadavatele. Předpoklad, že stát jmenuje více než polovinu členů ve statutárním či dozorčím orgánu zadavatele, je tak splněn.
36. Úřad pro úplnost rovněž podotýká, že LOM při pořizování dodávek či služeb vystupuje jako veřejný zadavatel a postupuje podle zákona již mnoho let, tudíž je si zjevně vědom svého postavení zadavatele ve smyslu zákona. Ve Věstníku veřejných zakázek lze dohledat, že LOM průběžně zadává veřejné zakázky podle zákona a ve formulářích jako druh veřejného zadavatele sám sebe označuje za „jiného“ veřejného zadavatele, státní podnik. I s ohledem na výše uvedené považuje Úřad argumentaci zadavatele, že v jeho případě není naplněna podmínka § 2 odst. 2 písm. d) bod 1. zákona, že právnická osoba byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, za zcela účelovou, a z tohoto důvodu ji Úřad odmítl.
37. Úřad na základě těchto zjištění konstatuje, že LOM je právnickou osobou, která byla založena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a stát současně jmenuje její statutární orgán a více než polovinu členů v jejím dozorčím orgánu, tudíž je (jiným) veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona.

Relevantní ustanovení zákona

38. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
39. Podle § 44 odst. 1 zákona je zadávací dokumentace soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymežujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávacích podmínek odpovídá zadavatel.
40. Ustanovení § 45 odst. 1 zákona uvádí, že technickými podmínkami se v případě veřejných zakázek na dodávky nebo služby rozumí vymezení charakteristik a požadavků na dodávky nebo služby stanovené objektivně a jednoznačně způsobem vyjadřujícím účel využití požadovaného plnění zamýšlený zadavatelem.
41. Technické podmínky nesmí být podle § 45 odst. 3 zákona stanoveny tak, aby určitým dodavatelům zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely neodůvodněné překážky hospodářské soutěže. Odůvodňuje-li to předmět veřejné zakázky, zohlední zadavatel při stanovení technických podmínek požadavky přístupu osob se zdravotním postižením nebo dostupnosti pro všechny uživatele.

---

³ Viz judikatura Soudního dvora EU, např. rozsudek sp. zn. C-44/96 ze dne 15. 1. 1998.

42. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.

Skutková zjištění

43. Zadávací dokumentace na veřejnou zakázku ze dne 10. 4. 2013 vyhotovená zadavatelem obsahuje v kap. 2 podrobný popis předmětu plnění a jeho specifikaci. Předmětem veřejné zakázky je koupě 7 ks osobních automobilů střední třídy, z toho 2 ks typu sedan, 2 ks typu coupe a 2 ks typu kombi. Zadavatel současně požadoval, aby všechny automobily byly stejné výrobní značky, nové a vyrobené v roce 2013.
44. Specifikace 2 ks automobilů střední třídy typu sedan je uvedena v čl. 2.2. zadávací dokumentace. Zadavatel pro tento typ vozidla stanovil následující požadované parametry – typ karosérie: sedan, čtyřdveřová; výkon motoru: min. 130 kW; typ převodovky: automatická – šestistupňová; typ pohonu: 4x4; vnější rozměry: délka (maximálně) 4.770 mm; výška (maximálně) 1.470 mm; rozvor (minimálně) 2.700 mm; minimální objem zavazadlového prostoru 565 l; palubní počítač s barevným multifunkčním ukazatelem; rádio s CD-MP3, s barevným dotykovým displejem, konektor MEDIA-IN pro připojení USB v přihrádce pro spolujezdce; dekorace interiéru kartáčovaný hliník – přístrojová deska, středová konzola a dveře; osvětlení prostoru pro nohy vpředu, iluminační lišta na dekoru dveří; přední sklo vyhřívané, vyhřívané trysky ostřikovačů předního skla; zpětná kamera; plnohodnotné 17'' rezervní kolo z lehkých slitin atd. (celkem více než 30 parametrů).
45. Specifikace 2 ks automobilů střední třídy typu coupe je uvedena v čl. 2.3. zadávací dokumentace. Zadavatel pro tento typ vozidla stanovil následující požadované parametry – typ karosérie: coupe, čtyřdveřová; výkon motoru: min. 130 kW; typ převodovky: automatická – šestistupňová; typ pohonu: 4x4; vnější rozměry: délka (maximálně) 4.800 mm; výška (maximálně) 1.420 mm; rozvor (minimálně) 2.700 mm; minimální objem zavazadlového prostoru 532 l; palubní počítač s barevným multifunkčním ukazatelem; rádio s CD-MP3, s barevným dotykovým displejem, konektor MEDIA-IN pro připojení USB v přihrádce pro spolujezdce; kožené děrované čalounění s aktivní klimatizací s masážní funkcí v sedadle řidiče; dekorace interiéru kartáčovaný hliník – přístrojová deska, středová konzola a dveře; osvětlení prostoru pro nohy vpředu, iluminační lišta na dekoru dveří; vyhřívané trysky ostřikovačů předního skla; zpětná kamera atd. (celkem více než 30 parametrů).
46. Specifikace 3 ks automobilů střední třídy typu kombi je uvedena v čl. 2.4. zadávací dokumentace. Zadavatel pro tento typ vozidla stanovil následující požadované parametry – typ karosérie: kombi pětidveřová; výkon motoru: min. 130 kW; typ převodovky: automatická – šestistupňová; typ pohonu: 4x4; vnější rozměry: délka (maximálně) 4.800 mm; výška (maximálně) 1.520 mm; rozvor (minimálně) 2.700 mm; minimální objem zavazadlového prostoru 588 l; palubní počítač s barevným multifunkčním ukazatelem; osvětlení prostoru pro nohy vpředu, iluminační lišta na dekoru dveří; rádio s CD-MP3, s barevným dotykovým displejem, konektor MEDIA-IN pro připojení USB v přihrádce pro spolujezdce; dekorace interiéru kartáčovaný hliník – přístrojová deska, středová konzola a dveře; přední sklo vyhřívané, vyhřívané trysky ostřikovačů předního skla; zpětná kamera; plnohodnotné 17'' rezervní kolo z lehkých slitin atd. (celkem více než 30 parametrů).

47. Dne 22. 4. 2013 poskytl zadavatel dodatečné informace k zadávacím podmínkám. Dotaz jednoho ze zájemců se týkal typu karosérie, kdy u vozidel typu coupe bylo požadováno 4 dveřové provedení a typ karoserie coupe, což dle tazatele nejde dohromady. Jím nabízený vůz Volkswagen CC má v obchodním názvu Comfort Coupe, ale v technickém průkazu je uvedeno sedan, protože se jedná o 4 dveřovou karoserii. Zájemce se tázal, zda je možné nabídnout tento vůz a dále, zda je možné tolerovat délku vozu 4802 mm u vozu Volkswagen CC, když byla požadována délka maximálně 4800 mm. Zadavatel k dotazu odpověděl, že v bodu 2.3. zadávací dokumentace uvedl chybnou specifikaci maximální délky automobilu, přičemž správná maximální požadovaná délka automobilu specifikovaného v bodu 2.3. zadávací dokumentace je 4 810 mm. Zadavatel dále sdělil, že v dotazu uchazeče uvedený automobil typu sedan je pro zadavatele akceptovatelný.
48. Z dokumentace o veřejné zakázce bylo zjištěno, že zadavatel zaslal výzvu k podání nabídky a k prokázání kvalifikace devíti zájemcům. Šlo o tyto společnosti: Autosalon Klokočka Centrum a.s., PIA CZ spol. s r.o., Auto Podbabská, AUTO JAROV s.r.o., Tukas a.s., Auto-Exner, s.r.o., auto I.S.R., a.s., AUTO HLAVÁČEK, a.s., Přerost a Švorc-auto, s.r.o.
49. Z protokolu o otvírání obálek ze dne 30. 4. 2013 vyplývá, že zadavatel obdržel celkem 5 nabídek, jedna nabídka byla v průběhu zadávacího řízení vyřazena. Z oslovených zájemců nabídku podali čtyři uchazeči a dále nabídku podal uchazeč Autosalon Louda, spol. s r.o., který nebyl zadavatelem vyzván k podání nabídky. Z nabídek uchazečů o veřejnou zakázku je zřejmé, že všichni uchazeči⁴ nabízeli dodávku stejných značek, modelů a verzí automobilů: pro vozidla dle bodu 2.2. zadávací dokumentace to byla nabídka modelu VW Passat Limousine Highline 2,0 TDI BMT 130 kW 4Motion Aut.DSG6, pro vozidla dle bodu 2.3 zadávací dokumentace to byla nabídka modelu VW CC 2,0 TDI BMT 130 kW 4Motion Aut.DSG6 a pro vozidla dle bodu 2.4 zadávací dokumentace to byla nabídka modelu VW Passat Variant Highline 2,0 TDI BMT 130 kW 4Motion Aut.DSG6. Jiné značky vozů za takto vymezených technických podmínek dodavatelé v zadávacím řízení na veřejnou zakázku nenabídli.
50. Z webových stránek devíti zájemců, jimž byla zaslána výzva k podání nabídky a prokázání kvalifikace, Úřad zjistil, že všichni se zabývají prodejem vozidel mj. značky Volkswagen. Rovněž dodavatel Autosalon Louda, spol. s r.o., je prodejcem vozidel mj. značky Volkswagen.
51. Úřad v rámci šetření podnětu oslovil v době od 8. 10. do 16. 10. 2015 dodavatele vozidel továrních značek VW, Seat, Audi, Škoda, Toyota, Mazda, Mitsubishi, Volvo, Peugeot, Hyundai, Ford, BMW a Mercedes s žádostí o informaci, zda by jimi dodávané značky vozů v dubnu 2013 splňovaly požadavky zadavatele uvedené v zadávací dokumentaci na veřejnou zakázku. Odpovědi oslovených dodavatelů Úřad obdržel v době od 13. 10. 2015 do 2. 11. 2015. Tyto dokumenty se staly součástí spisu správního řízení sp. zn. S0825/2015/VZ. Jednotliví dodavatelé poskytli odpovědi, jež lze shrnout následovně.

Podle vyjádření Porsche Česká republika s.r.o. (oficiální importér vozidel značky Volkswagen, Audi a Seat do ČR) požadavky splňovaly automobily značky Volkswagen (VW Passat Limousine, VW Passat CC, VW Passat Variant). Značka Audi zadání nesplňovala co do požadovaných výbav. Značka Seat zadání nesplňovala co do požadovaných modelů.

---

⁴ Jak uchazeči, jejichž nabídky byly hodnoceny, tak uchazeč, jehož nabídka byla vyřazena (Autosalon Louda, spol. s r.o.)

Podle vyjádření ŠKODA AUTO a.s. se společnost nemohla zúčastnit s žádným ze svých modelů vyráběných v roce 2013. Požadovaným parametrům neodpovídá výkon motoru, délka vozu, palubní počítač s multifunkčním displejem, zpětná kamera atd. V nabídce dodavatele nebyla karoserie typu coupe.

Z vyjádření Toyota Central Europe - Czech s.r.o. vyplývá, že v době výběrového řízení žádné modely dle zadávací dokumentace nenabízela.

Podle vyjádření Auto Palace Brno s.r.o. by automobily nesplňovaly tyto požadavky: značka Peugeot – typ karoserie, typ pohonu, boční airbagy vzadu a další položky, značka Volvo – žádný model neměl dotykový display, značka Mazda a Mitsubishi – typ karoserie coupé, vyhřívané přední sklo.

Z vyjádření Hyundai Motor Czech s.r.o. vyplývá, že u automobilů značky Hyundai nevyhovovaly parametry: výkon motoru, typ pohonu, typ karoserie, minimální objem zavazadlového prostoru.

Dle vyjádření FORD MOTOR COMPANY, s.r.o., společnost ani její autorizovaní prodejci se veřejné zakázky nemohli zúčastnit. Nebyly by splněny požadavky na výkon motoru, pohon, objem zavazadlového prostoru, maximální délku vozu, minimální rozvor, maximální výšku vozu.

Podle vyjádření BMW Vertriebs GmbH, organizační složka – BMW Group nesplňovala následující proměnné: šestistupňová převodovka, dotykový displej, šachta pro SD kartu, vyhřívané přední sklo, plnohodnotné rezervní kolo z lehkých slitin.

Ve vyjádření Mercedes-Benz Česká republika s.r.o. je uvedeno, že by nevyhovělo žádné vozidlo tovární značky Mercedes-Benz. Kombinací požadavků na maximální rozměry, minimální rozvor a minimální objem zavazadelníku zadavatel eliminoval všechny tehdy existující modely značky Mercedes-Benz.

52. Úřad na základě informací poskytnutých dovozci a prodejci nejvíce zastoupených značek aut na trhu ČR může shrnout, že žádný z dodavatelů (kromě dodavatelů značky VW) neměl ve svém sortimentu v době zadávání veřejné zakázky (v dubnu 2013) zahrnuté vozy, které by splnily všechny požadavky zadavatele dle zadávacích podmínek. Někteří z dodavatelů neměli ve své nabídce vůz typu coupe, někteří nenabízeli vozy s motorem o výkonu min. 130 kW, další značky nesplňovaly rozměry, resp. objem, či nedisponovaly vyhřívaným předním sklem nebo dotykovým displejem.
53. Skutková zjištění může Úřad uzavřít s těmito závěry:
- zadavatel výzvou k podání nabídky oslovil pouze zájemce dodávající mj. vozy značky VW,
  - zadavateli byly pěti uchazeči nabídnuty pouze vozy značky Volkswagen,
  - zadavatel v dodatečných informacích upravil maximální délku vozu tak, aby tento parametr splnil vůz VW CC, a uvedl, že je pro něj jako vůz typu coupe akceptovatelný i vůz VW CC (dle technického průkazu sedan),

- v době zadání zakázky nebyly na trh dodávány žádné jiné vozy, kromě značky VW, jež by splňovaly všechny požadavky zadavatele; ani zadavatel neuvedl, které další značky by vyhověly jím požadovaným parametrům,

tudíž zadavatel stanovil parametry poptávaných automobilů tak, aby mu mohly být nabídnuty pouze vozy značky Volkswagen.

Právní posouzení

54. Zákon v § 45 odst. 3 uvádí povinnosti zadavatele při stanovení technických podmínek. Podle tohoto ustanovení nesmí být technické podmínky stanoveny tak, aby určitým dodavatelům zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely neodůvodněné překážky hospodářské soutěže. Zadavatel zároveň má v průběhu celého zadávacího řízení povinnost dodržovat obecné zásady zadávání veřejných zakázek zakotvené v § 6 zákona, při formulaci technických podmínek pak je povinen dodržet především zásadu zákazu diskriminace. Zadavatel má objektivní povinnost stanovit technické podmínky vymezující předmět plnění tak, aby nebyl zvýhodněn některý z dodavatelů a tak, aby byla zajištěna co nejširší a nezkrácená hospodářská soutěž mezi vysokým počtem dodavatelů za rovných podmínek, a aby tak bylo zaručeno efektivní vynakládání veřejných prostředků.
55. Vymezením technických podmínek nesmí zadavatel bezdůvodně znevýhodnit některé dodavatele, kteří by přitom mohli předmět veřejné zakázky splnit stejně dobře jako dodavatel, který je zadanými technickými podmínkami preferován. Zadavatel tedy při vymezení svých požadavků nesmí v zadávací dokumentaci použít takové technické podmínky, které by znemožnily možnost soutěže o předmět zakázky mezi dodavateli různých značek výrobku či různého technického provedení, přičemž zamýšlenému účelu použití by vyhověly stejně dobře.
56. Ustanovení § 45 odst. 3 zákona je úzce svázáno s § 6 odst. 1 zákona, který jako jednu ze základních zásad zadávacího řízení zakotvuje povinnost zadavatele dodržet zásadu zákazu diskriminace. K uplatňování této zásady se vyjádřil NSS např. v rozsudku sp. zn. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008. Ze závěrů NSS plyne, že smysl ustanovení § 6 zákona v první řadě směřuje k cíli samotného zákona, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Soud dále zdůraznil, že smysl a cíl zákazu diskriminace nutně vede interpreta § 6 zákona k závěru, že tento zákaz zahrnuje jednak zákaz diskriminace zjevné (přímé), tedy odlišného zacházení s jednotlivcem ve srovnání s celkem, jednak též zákaz diskriminace skryté (nepřímé), pokud tato vede v podstatě k obdobným právním zakázaným důsledkům – v oblasti práva veřejných zakázek tedy poškozování hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli.
57. Porušením zásady zákazu diskriminace v souvislosti s vymezením technických podmínek tedy může být objektivní nemožnost určitého dodavatele (či skupiny dodavatelů) podat nabídku v zadávacím řízení z toho důvodu, že požadavky zadavatele na technické podmínky plnění jsou nastaveny bezdůvodně přísně, tj. diskriminačně. I když se může na první pohled jevit, že podmínky jsou stanoveny pro všechny stejně, jejich bližší prověření může odhalit skrytou diskriminaci celé skupiny dodavatelů. Zadavatel se může porušení zásady (skryté)

diskriminace při stanovení technických podmínek vyvarovat tak, že si dopředu ověří situaci na trhu – jaké značky a typy výrobků jsou na trhu k dispozici, jaké jsou jejich technické parametry atd., případně si sám dopředu (před vyhotovením zadávací dokumentace) provede průzkum trhu, aby se ujistil, že požadovaným podmínkám, i v jejich kombinaci, vyhoví více než jedna značka výrobku.

58. Zadavatel je bezesporu oprávněn vymežit předmět plnění veřejné zakázky tak, aby sloužil jeho potřebám a zamýšlenému účelu použití; na druhou stranu musí mít na zřeteli, že se nesmí dopustit jednání, které by vedlo k diskriminaci (zjevné i skryté) velké části dodavatelů. Zadavateli nelze upírat právo stanovit technické podmínky podle svých potřeb, avšak ty musí být stanoveny tak, aby dodavatelům byla dána objektivní možnost poptávané zboží dodat.
59. V posuzovaném případě zadavatel v zadávací dokumentaci použil při formulaci technických podmínek takovou jejich kombinaci, která je příznačná pro jednu značku automobilu. Úřad v rámci skutkových zjištění prokázal, že kombinace technických parametrů požadovaná zadavatelem vedla k nemožnosti podání nabídek většiny dodavatelů automobilů, neboť technické požadavky zadavatele splňovala pouze značka VW. Nabídku tak mohli podat pouze dodavatelé vozidel značky Volkswagen; jiné značky aut by technickým podmínkám nevyhověly, tudíž jejich dodavatelé nabídku do zadávacího řízení na veřejnou zakázku podat nemohli.
60. Pokud technické podmínky byly stanoveny tak, že jim byla schopna vyhovět pouze jedna značka automobilu (a tudíž nabídku mohli podat pouze dodavatelé této jedné značky), šlo o jednání bránící hospodářské soutěži, neboť ze soutěže byli bez zjevného důvodu vyloučeni dodavatelé, kteří dodávají jiné značky aut, než značku zadavatelem upřednostněnou. Soutěž o zakázku tak probíhala pouze mezi dodavateli vozů značky Volkswagen, neboť jiné značky vozidel nevyhověly požadavkům zadavatele v jejich kombinaci. Současně tyto zadané technické podmínky zaručovaly dodavatelům značky VW konkurenční výhodu.
61. Zadavatel nijak neprokázal, jak dalece byly všechny jím stanovené parametry nezbytné pro naplnění účelu poptávaného plnění, tedy zda jich bylo pro naplnění potřeb zadavatele skutečně třeba. Technická specifikace předmětu plnění musí vycházet z objektivně zdůvodnitelných požadavků. Zadavatel nesmí definovat své požadavky excesivně, aniž by přiměřenost svého postupu odůvodnil, což zadavatel neučinil, resp. z jeho vyjádření nevyplývá objektivní důvod pro stanovení technických podmínek v jím požadovaném rozsahu.
62. Z Úřadem provedeného dokazování vyplynulo, že dodavatelé osobních automobilů nebyli schopni splnit více parametrů požadovaných zadavatelem. Úřad na základě vyhodnocení informací od dodavatelů shledal, že minimálně podmínka zadavatele na současnou dodávku automobilů typu sedan, kombi a coupe stejné výrobní značky spolu s jeho požadavky na výkon motoru min. 130 kW, automatickou šestistupňovou převodovkou, určitý minimální objem zavazadlového prostoru, vyhřívané přední sklo a dotykový displej (pro typ sedan a kombi) mohly ve svém souhrnu vést k omezení hospodářské soutěže o zakázku mezi soutěžiteli.
63. Právě kombinace technických podmínek stanovená zadavatelem v zadávací dokumentaci vedla k situaci, že reálně bylo možno zadavateli nabídnout pouze jednu značku automobilu. Technické podmínky tedy byly zadavatelem stanoveny tak, že určitým dodavatelům (značky

VW) zaručovaly konkurenční výhodu a zároveň vytvořily neodůvodněné překážky v soutěži o zakázku pro ostatní dodavatele a vedly tak k jejich diskriminaci. Na základě skutkových zjištění dochází Úřad k závěru, že část zadávací dokumentace specifikující požadavky a parametry poptávaného předmětu plnění (tj. technické podmínky podle § 45 odst. 1 zákona) nebyla stanovena zákonným způsobem a zadavatel tudíž nedodržel postup stanovený v § 45 odst. 3 zákona a zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona.

Námítky zadavatele a jejich vypořádání

64. Zadavatel ve svých vyjádřeních k věci uvedl, že si prováděl průzkum trhu formou průzkumu webových stránek několika dodavatelů, přičemž jeho požadavky splňuje více automobilů (pozn. Úřadu: zadavatel neuvádí, které to jsou). Pokud jde o účel použití poptávaných vozidel, zadavatel sdělil, že vozy jsou určeny pro potřeby zaměstnanců na úrovni odborných ředitelů a obecně vypočítává, na základě čeho technické parametry stanovil – např. délka cest, množství a velikost nákladu, velikost parkovacích prostor, jízdní vlastnosti, výkonové parametry, spolehlivost, ekonomický provoz, dostupnost servisních služeb atd., aniž by je konkrétně rozvedl (např. jak konkrétně souvisí daný požadovaný parametr s účelem použití).
65. Úřad neupírá právo zadavateli vymežit technické parametry tak, aby odpovídaly jeho požadavkům a potřebám a aby vyjadřovaly účel využití požadovaného plnění zamýšlený zadavatelem (§ 45 odst. 1 zákona). Vymezením technických podmínek nesmí být zvýhodněni někteří dodavatelé a nesmí být narušena hospodářská soutěž. Podpora hospodářské soutěže mezi dodavateli je přitom další zásadou zadávacího řízení, kterou zadavatel musí respektovat. Z vyjádření zadavatele není zřejmé, že by existovala nějaká výjimečná, objektivní a prokazatelná okolnost, jež by odůvodňovala překážku hospodářské soutěže, kterou zadavatel vytvořil stanovením technických podmínek. Úřad tak shledal, že zadavatelem stanovené technické podmínky vytvořily neodůvodněné překážky hospodářské soutěže mezi dodavateli různých značek automobilů (inter-brand competition).
66. Zadavatel ve svém stanovisku k žádosti Úřadu o sdělení účelu použití poptávaných vozidel namítá, že posouzení potřeb zadavatele náleží pouze zadavateli a nejedná se o žádné objektivní měřítko. Zadavatel se pak s odkazem na rozhodovací praxi Úřadu ve věci č. j. R158/2008/02-23587/2008/310-Ku ze dne 19. 11. 2008 domnívá, že posouzení jeho potřeb by nemělo být ze strany Úřadu prováděno.⁵ K tomu Úřad uvádí, že v nyní vedeném řízení nikterak potřeby zadavatele neposuzoval, tj. nezkoumal, proč zadavatel mj. požadoval 2 vozy typu coupe, proč požadoval výkon motoru min. 130 kW a nezkoumal ani důvody, které zadavatele vedly k požadavku na vyhřívané přední sklo, automatickou převodovku či dotykový displej. Úřad pouze zdůrazňuje, že zadavatel musí při stanovení parametrů plnění, jež by vyhovovalo jeho potřebám, respektovat ustanovení zákona, zde konkrétně § 45 odst. 3 a § 6 odst. 1.
67. Pokud jde o stanovení minimálních či maximálních hodnot určitých parametrů (např. objem zavazadlového prostoru u vozu typu sedan 565 l a u vozu typu kombi 588 l), má zadavatel za to, že stanovení hraničních hodnot požadovaných parametrů je zcela v souladu s rozhodovací praxí Úřadu, neboť umožnil uchazečům nabídnout i jiné (vyšší či nižší)

⁵ V uváděném rozhodnutí se konstatuje, že „pouze zadavatel může posoudit své potřeby a následně nastavit parametry vozů tak, aby mu co možná nejlépe vyhovovaly“.

hodnoty, než byly hodnoty hraniční. Zadavatel pak odkazuje na rozhodovací praxi Úřadu, v níž Úřad uvedl, že pokud zadavatel specifikuje technické podmínky vymezením „hraniční“ hodnoty požadovaného parametru, která vyjadřuje splnění či nesplnění potřeb zadavatele, není takové nastavení technických podmínek neodůvodněně přísné a nebrání hospodářské soutěži (viz např. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S230/2009/VZ-1726/2010/DŘÍ ze dne 3. 3. 2010). K citovanému textu z tohoto rozhodnutí Úřad podotýká, že je třeba přihlídnout ke kontextu daného konkrétního případu. V uváděné věci šlo o dodávky zdravotnické techniky, konkrétně též o přesně stanovený průměr kol transportního vozíku. Úřad v této souvislosti uvedl, že stejného cíle by bylo dosaženo i v případě použití kol o vyšším průměru. Text pokračuje konstatováním, že *„zadavatel by v obdobných případech měl ke specifikaci technických podmínek přistupovat způsobem, při kterém vymezí „hraniční“ hodnoty (minimální nebo maximální) předmětného parametru, které by byly vyjádřením naplnění či nenaplnění účelu, který stanovením tohoto parametru zadavatel sleduje. Takovým způsobem definované technické podmínky nebudou neodůvodněně přísné a nebudou bránit hospodářské soutěži.“*

68. K požadavku zadavatele na minimální či maximální hodnoty určitých parametrů může Úřad uvést, že možnost nabídnout i jiné (vyšší či nižší) hodnoty, je z hlediska zákona rozhodně lepší alternativa, než požadovat přesně číselně vyjádřený parametr, pokud k tomu není zvláštní důvod. Na druhou stranu využití „hraniční“ hodnoty automaticky neznamená, že postup zadavatele je v souladu s § 45 odst. 3 zákona. V nyní projednávaném případě však Úřad neshledal porušení zákona ze strany LOM ve stanovení „hraniční“ hodnoty parametrů, ale v současném nastavení několika parametrů (minimální objem zavazadlového prostoru byl jedním z nich), jemuž vyhověly pouze vozy jedné značky (Volkswagen).
69. K námitce zadavatele, že k tomuto zadávacímu řízení proběhla v říjnu 2014 veřejnoprávní kontrola ministerstva obrany s tím, že kontrolní orgán v zadávacím řízení žádné pochybení neshledal, když zadávací řízení proběhlo zcela v souladu se zákonem, Úřad uvádí, že podle § 112 zákona je to výslovně Úřad, který projednává správní delikty podle tohoto zákona a ukládá sankce za jejich spáchání. Úřad je nezávislý správní orgán, jemuž byl svěřen dohled mj. nad dodržováním zákona (dle zákona č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu). Závěry veřejnoprávní kontroly nejsou pro Úřad závazné; o deliktu zadavatele může po provedeném správním řízení rozhodnout pouze Úřad.
70. Ohledně tvrzení zadavatele, že nepoužil formulace technických podmínek příznačné pro určitého dodavatele a nabídku tak mohli podat všichni potenciální dodavatelé automobilů, když ze svého sortimentu pouze museli vybrat vhodné modely automobilů odpovídající potřebám zadavatele, Úřad uvádí následující. Ze skutkových zjištění Úřadu (viz výše) naopak vyplynulo, že LOM použil takové kombinace technických podmínek, že nabídku mohli podat jen dodavatelé jedné značky. Ze zjištění, která Úřad učinil, vyplývá, že žádný jiný dodavatel neměl v době zadávání veřejné zakázky ve svém sortimentu vozy jedné značky typu sedan, coupe i kombi, jež disponovaly motorem o výkonu min. 130 kW, automatickou šestistupňovou převodovkou, určitým objemem zavazadlového prostoru (minimální objem zavazadlového prostoru 565 l – vozy typu sedan, minimální objem zavazadlového prostoru 588 l – vozy typu kombi) atd. Takový typ vozů nabízeli jedině dodavatelé nabízející osobní automobily značky Volkswagen. Zadavatel na podporu svého tvrzení na vyzvu Úřadu neuvedl, které jiné značky splňovaly jím stanovené požadavky (a ani Úřad takové značky nezjistil).

Shrnutí – podmínky naplnění správního deliktu

71. Z provedeného dokazování vyplynulo a Úřad tak může učinit závěr, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 45 odst. 3 zákona a zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona, když v bodech 2.1., 2.2. a 2.4. zadávací dokumentace na veřejnou zakázku stanovil, že u předmětu plnění požaduje:
- dodání vozů typu sedan, coupe a kombi stejné výrobní značky, a současně
  - pro vozy typu sedan – výkon motoru: min. 130 kW, typ převodovky: automatická – šestistupňová, minimální objem zavazadlového prostoru 565 l, vyhřívané přední sklo, dotykový displej,
  - pro vozy typu kombi – výkon motoru: min. 130 kW, typ převodovky: automatická – šestistupňová, minimální objem zavazadlového prostoru 588 l, vyhřívané přední sklo, dotykový displej,
- tak, že kombinace těchto technických podmínek zaručovala dodavatelům vozidel značky Volkswagen konkurenční výhodu a vytvářela neodůvodněné překážky hospodářské soutěže.
72. Znaky správního deliktu jsou naplněny tehdy, pokud protizákonné jednání zadavatele podstatně ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Postačuje již samotná možnost, že jednání zadavatele mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a není rozhodující, zda k tomuto ovlivnění skutečně došlo.
73. Jak mj. uvedl předseda Úřadu v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R180/2008/VZ- 1837/2009/310/ASc již ze dne 12. 2. 2009 *„Skutková podstata správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona je navíc naplněna, i pokud jednání zadavatele má pouze potenciál podstatně ovlivnit výběr nabídky, tedy je pouze schopno tohoto ovlivnění, aniž by k němu nutně došlo. Z dikce zákona jasně plyne, že slovo „podstatně“ se vztahuje jak na skutečné ovlivnění (ovlivnil) tak i na potenciální možnost ovlivnění (mohl ovlivnit) výběru nabídky. ...k uložení pokuty Úřadem postačí pouze potenciální možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Úřad tedy není nucen zkoumat, zda k ovlivnění skutečně došlo či nedošlo, neboť z hlediska ustanovení § 120 zákona stačí pouhá možnost tohoto ovlivnění.“* Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 7. 10. 2011 č. j. 62 Af 41/2010-72, dovodil, že *„pro spáchání správního deliktu podle tohoto ustanovení [Pozn. Úřadu: § 120 odst. 1 písm. a)] (a pro uložení pokuty podle § 120 odst. 2 ZVZ) musí být prokázáno, že zadavatel porušil ZVZ, přitom k porušení ZVZ ze strany zadavatele došlo kvalifikovaným způsobem. Tento kvalifikovaný způsob porušení ZVZ (závažnější, „nebezpečnější“ porušení ZVZ) je dán tehdy, pokud kromě samotného nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ již došlo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a zároveň pokud samotné nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ buď podstatně ovlivnilo, nebo mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky“*.
74. Krajský soud v Brně pak v rozsudku č. j. 31 Af 23/2012-40 ze dne 26. 9. 2012 k materiální stránce deliktu uvedl, že *„z dikce „podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit“ vyplývá, že může jít o poruchový nebo i ohrožovací správní delikt. Zákonodárce tedy (za běžných okolností) spatřuje společenskou škodlivost již v tom, že mohlo dojít, nikoli nutně muselo, k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Není tedy pravdou, že nedošlo k naplnění materiálního znaku správního deliktu....již pouhá existence takové možnosti je společensky škodlivá, a došlo tedy k naplnění materiálního znaku (společenské škodlivosti) správního deliktu uvedeného v ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách“*.

75. Úřad uvádí, že kdyby zadavatel stanovil technické podmínky (parametry) poptávaných automobilů v souladu se zákonem (§ 45 odst. 3 a § 6 odst. 1), mohli by se zadávacího řízení účastnit i dodavatelé jiných značek aut, než pouze dodavatelé značky Volkswagen. Nelze vyloučit, že by tito další dodavatelé mohli podat nabídky na jiné značky automobilů, jež by splňovaly účel poptávaného plnění, a přitom by byly výhodnější pro zadavatele.
76. Poslední podmínkou pro konstatování správního deliktu je uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Jak je již výše uvedeno, zadavatel uzavřel kupní smlouvu s vybraným uchazečem dne 21. 5. 2013, tudíž i tato podmínka je splněna.
77. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že byla naplněna skutková podstata správního deliktu spáchaného zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, a proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

VI. Uložení pokuty

78. Jednáním zadavatele byla naplněna skutková podstata správního deliktu (po stránce formální i materiální), proto Úřad přistoupil k uložení sankce za protiprávní jednání.
79. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle odst. 1 písm. a), c) nebo d).
80. Podle § 121 odst. 3 zákona odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán. Úřad zde aplikoval výjimku zakotvenou v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, dle něhož se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, avšak pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Podle § 121 odst. 3 zákona (účinného v době zahájení správního řízení) odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let, kdy byl spáchán. Nová právní úprava (účinná od 6. 3. 2015) je pro zadavatele příznivější, neboť došlo ke zkrácení subjektivní i objektivní lhůty pro zánik odpovědnosti právnické osoby za správní delikt. Proto Úřad před uložení pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona ve znění účinném ke dni zahájení správního řízení. V daném případě se Úřad o možném spáchání správního deliktu dozvěděl nejdříve dne 25. 2. 2015, kdy obdržel podnět k přezkoumání úkonů zadavatele. Ke spáchání správního deliktu došlo dne 21. 5. 2013, kdy zadavatel uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem. Správní řízení Úřad zahájil dne 25. 11. 2015. Z uvedených dat vyplývá, že odpovědnost zadavatele za správní delikt nezanikla, neboť Úřad o něm zahájil řízení ve lhůtách uvedených v § 121 odst. 3 zákona (v nyní účinném znění).
81. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona může být za správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona spáchaný zadavatelem uložena pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit. Cena veřejné zakázky, při jejímž zadávání se zadavatel dopustil správního deliktu, dle kupní smlouvy z 21. 5. 2013 činí 5 748 710 Kč s DPH. Horní hranice možné pokuty (10 %) tedy může činit maximálně 574 871 Kč. Stanovení konkrétní výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení Úřadu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu.

Odpovědnost zadavatele za spáchání správního deliktu je odpovědností objektivní, tj. odpovědností, která se uplatňuje bez ohledu na zavinění.

82. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
83. Úřad konstatuje, že spáchaný správní delikt je možno považovat za závažný, neboť diskriminační nastavení zadávacích podmínek v zadávacím řízení může mít přímý dopad do efektivity soutěže o zakázku.
84. Správní delikt byl spáchán nezákonným vymezením technických podmínek, jehož důsledkem bylo i porušení jedné ze základních zásad zadávacího řízení, a to zákazu diskriminace. Následkem jednání zadavatele byl narušen princip zadávání veřejných zakázek, tedy zachování soutěžního prostředí, jež má umožnit z co nejširšího okruhu podaných nabídek vybrat nejvhodnější plnění. Nezákonné omezení soutěže o zakázku patří mezi závažná porušení zákona. Nelze vyloučit, že v případě, kdy by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, mohl obdržet i nabídky jiných dodavatelů, kteří mohli podat ekonomicky výhodnější nabídky než vybraný uchazeč. Úřad připouští, že sice nebyla omezena soutěž o zakázku mezi dodavateli jedné značky, tedy mezi více než desítkou prodejců vozů VW, avšak byla narušena soutěž mezi dodavateli různých značek automobilů. Přitom je zřejmé, že dodávku 7 automobilů střední třídy pro zadavatelem zamýšlený a deklarovaný účel použití, by mohli splnit i dodavatelé jiných značek, pokud by nebyli omezeni neodůvodněnou kombinací technických požadavků zadavatele.
85. Úřad při určení výše pokuty zohlednil jako významnou polehčující okolnost ve prospěch zadavatele tu skutečnost, že smlouva na plnění veřejné zakázky byla uzavřena dne 21. 5. 2013 a tedy ke spáchání správního deliktu došlo před více jak dvěma lety. Vlivem časové prodlevy mezi spácháním správního deliktu a vydáním rozhodnutí dochází k výraznému oslabení účelu trestu.
86. Žádné další přitěžující ani polehčující okolnosti Úřad v jednání zadavatele neshledal.
87. Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona. Uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocíťována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Obdobně se vyjádřil i Krajský soud v rozsudku č. j. 62 Af 46/2011 ze dne 6. 12. 2012, ve kterém uvedl, že konkrétní forma postihu musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností (preventivní funkce) a zároveň musí být postih dostatečně znatelný v zadavatelově materiální sféře, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by byl ovšem pro zadavatele likvidačním. Peněžité sankce vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam.
88. Úřad na základě správního uvážení a na základě důvodů uvedených výše stanovil výslednou částku pokuty v dolní polovině zákonného rozpětí, a to na 170 000 Kč. Pokuta ve stanovené

výši podle Úřadu dostatečně naplňuje obě funkce právní odpovědnosti, tj. funkci preventivní i represivní.

89. Z výkazu zisku a ztráty zadavatele za rok 2013 i za rok 2014 Úřad zjistil, že hospodaření zadavatele skončilo v obou letech s kladným výsledkem cca 26 mil. Kč, resp. 29 mil. Kč (před zdaněním). Stanovenou pokutu tak je zadavatel vzhledem ke svým finančním možnostem schopen uhradit. Výše pokuty s ohledem na zvažovaná kritéria a zákonný limit vyhovuje podmínce přiměřenosti a nemůže zvláště negativním způsobem ovlivnit ekonomickou situaci zadavatele.
90. Ze všech výše uvedených důvodů rozhodl Úřad o pokutě za spáchání správního deliktu tak, jak je uvedeno ve výroku II. rozhodnutí.
91. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu, a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží:

LOM PRAHA s.p., Tiskařská 270/8, 108 00 Praha 10 – Malešice

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy